

Egy orvostanhallgató izgatási pere

„Ma, amikor az egész világ követeli a leszerelést, nem lehet bűn egy pacifista szellemű nyilatkozat!”

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön a szegedi törvényszék Gömör-Imre tanácsa nagy érdeklődés mellett tárgyalta Csonka Imre 22 éves szegedi orvostanhallgató perét. Az orvostanhallgató ellen a katonaság intézménye elleni izgatás miatt emelt vádat az ügyészség. A vádirat szerint szeptember 14-én, a központi egyetem dékáni hivatala előtt több egyetemi hallgató várakozott. A várakozók között ott voltak Kosaras Ferenc és Molnár Sándor karpaszományos címzetes orvos-terek is, akik nagy elfoglaltságukra való hivatkozással soronkívül szerettek volna bejutni a dékánhoz. Csonka Imre ekkor az ügyészség vádirata szerint a következőket mondotta volna, vilázás közben:

— A katonaság szegényfoltja az országnak, mert azok nem dolgoznak, hanem ingyenélők. Ti is ilyenek vagytok, az adófizetők zsebéből tartanak el titeket...

A két katona ezekért feljelentette Csonka Imrét. A csütörtöki főtárgyaláson Csonka a következőképpen védekezett:

— Az a két ur soronkívül akart bemenni a dékánhoz arra való hivatkozással, hogy nekik még sok dolguk van és vissza kell menni a lakanyába. Erre megjegyeztem, hogy az egyetem falai között nincsenek katonák és civilok, csak egyetlen jogu egyetemi polgárok vannak. Azt is mondtam, hogy ők nem is katonák, csak a kincstár által segélyezett szegényorsú diákok, akiket az adófizetők pénzéből tartanak el és egyikük-másikuk mégsem teljesíti kötelességét, például Molnár Sámuel emjait te is szereltették. Mondottam azt is, hogy a katonák improduktív munkát végeznek és hogy a katonaság maga improduktív testület.

Az elnök megkérdezte itt a vádlottól, hogy a vita közben szóba került-e az ő politikai felfogása.

— Igen — válaszolta Csonka. Molnár Sámuel

megkérdezte, hogy egységes párti vagyok-e, mire én azt feleltem, hogy nem. Azután kifejtette előtűk, hogy szegényfoltja az emberiségnek az, hogy a XX-ik században még mindig nem jutottunk el arra a kultúrára, hogy a felmerülő konfliktusokat fegyver nélkül intézzük el. Ahelyett, hogy a pénzt hasznos célokra fordítanák, fegyverkeznek, hogy egymást minél jobban rémítessék. Megmondtam az uraknak, hogyha ez szociális-mus, akkor szocialista vagyok, mire az egyik katona így szólt:

— Hisz ez kommunista! Jó volna rendőrt hívni!

— Én tehát csak általánosságban beszéltem és a hangsúly a pacifizmuson volt és kifejtettem azt, hogy szegény, hogy katonaságra szükség van.

Kosaras Ferenc, a feljelentő orvostanhallgató fenntartotta a feljelentés idején tett terhelő vallomását. Elmondotta, hogy Csonka azt állította, hogy a katonaság kiveszi az adófizetők zsebéből a pénzt. Szocialistának vallotta magát a vádlott.

Molnár Sámuel, a másik feljelentő hasonlóképpen vallott.

A tanúhallgatások során Gömör-Imre és Dr. Tabódy Zoltó védő között többször szóváltás keletkezett. A védő a tanúk elfoglaltságára való hivatkozással ellenzte a megsekketésüket.

— Molnár, akit leszerelték — mondotta —, ezzel a feljelentéssel greta persona akart lenni a kincstár előtt.

A bíróság a tanukat megsekkette, a meg nem jelent tanúk vallomását a védő ellenzésére is felolvasták, a bizonyításkiegészítési indítványát elvetették.

Dr. Balázs Sándor ügyész kérte az orvostanhallgató megbüntetését, mert még az esetben is izgatást követelt el, ha általánosan a katonaság ellen izgatott, mert ebben benne van a magyar katona-ság is.

Dr. Tabódy Zoltó védő felmentést kért. Ma, amikor az egész világ sürgeti a leszerelést — mondotta —, követeli a fegyverkezés megszüntetését nem lehet bűn egy pacifista szellemű nyilatkozat.

A bíróság végül is bűnösnek mondotta ki Csonka Imrét és 100 pengő pénzbüntetésre ítélte, de az ítélet végrehajtását felfüggesztette. Az ítéletben mindannyian megnyugodtak, úgy, hogy az jogerőre emelkedett.

„Kibontakozásra csak akkor lehet számítani, ha bekövetkezik a teljes rendszerváltozás”, —

mondja Friedrich István újvi nyilatkozatában

Budapest, december végén. (A Délmagyarország munkatársától.) A magyar politikai élet egyik legérdekesebb szereplője Friedrich István, aki szellemes dialektikájával a legélesebb ellenzéki kritikában szokta részesíteni a múlt és a mai kormányzati rendszert. Friedrich a szó fegyvere mellett az írás eszközt

is felhasználja ellenzéki harcaiban és eredeti megállapításai, maró kritikái nem egyszer keltettek élénk feltűnést.

A Délmagyarország munkatársának közvetlenül az évforduló előtt alkalma volt hosszabb beszélgetést folytatni Friedrich Istvánnal, aki az alábbiakban foglalta össze kritikáját a mai politikai helyzetről:

— Ugy látom, hogy Károlyi Gyula a kibontakozás lehetőségeit megint elhibázta. Azért, mert teljesen mellőzi a lélektan követelményeit. Mindenki láthatta a képviselőház karácsony előtti utolsó ülésén, hogy a határozatnál a kormány csak két szavazattal tudta megszerezni a többséget. Károlyi Gyula gróf nem akarja észrevenni, hogy 240 képviselő közül csak alig 10–15-en támogatják feltétlenül, a többi képviselő passzív, vagy ellenzéki.

— Hogy van az, hogy a miniszterelnök ilyen körülmények között mégis a helyén maradhat? A válasz a kérdésre igen egyszerű: Magyarországon miniszterelnökök addig, amíg a hatalom bi-tokában van, soha le nem szavaztak. Ennek pedig az a következménye, hogy ha valaki megszűnik miniszterelnök lenni, rögtön elveszti a pártot, amit leltári hagyatékként átvesz az utód... Tessék csak megnézni Bethlen Istvánt, akinek ma már csak egész kis, személyes híveiből álló csapatja van a parlamentben.

— A miniszterelnök tehát tisztán arra az ősi magyar szokásra támaszkodik a jelenlegi helyzetben, hogy miniszterelnökök parlamenti uton megbuktatni nem lehet. Ebből meríti a bátorságot a további munkára.

— Ma már meg lehet állapítani, hogy az egész ellenzék csalódott Károlyi Gyulában. Eleinte azt hittük, hogy új atmoszféra jön az egész vonalon és teljesen leszámol a múlt fináncgazdálkodásával. A helyzet azonban az, hogy nem beszélünk a sok száz milliós deficitről. Itt látom én a kérdés Achilles-sarkát.

— Addig nincs kibontakozás, amíg a multtal szemben le nem vonják a következtetéseket. Hogy mennyire érzik a felelősség érzetét, megint a képviselőház karácsony előtti utolsó ülésén volt érdekes példa, amikor Hegedűs Kálmán felszólalt a kormánypárti oldalon és sürgette mindazoknak a kérdéseknek a megoldását, amit az ellenzék hosszú évek óta követelt.

— Kétségtelen azonban, hogy báró Korányi Frigyes pénzügyministerségével bizonyos optimizmus jelentkezik a belpolitikai fronton. Valahogy nagyon megörültek a transzfermoratórium kihirdetésének, azért, mert úgy látszik, nem tudták, hogy tulajdonképpen mi az. Azt hitték, hogy ezután addig nem fizetünk, amíg az nehezünkre esik. Most pedig

Ma, holnap és vasárnap

Táncol a kongresszus

a legpompásabb filmoperett

AZ UFA

Idel legnagyobb filmeseménye

FŐSZEREPLŐK:

Sándor orosz cár Willy Fritsch
A kesztyűs lány Lillian Harvey
A főúri leány Lili Dagover
Metternich Conrad Veidt

A pazar előadás meglepetése:

eredeti énekbetétek

Énekli:

SASSIMRE

a Városi Színház bonvivánja

eredeti bécsi schrammel-zenekari kísérettel

Kísérő műsor:

Európa utolsó pelikánjai

tervezési felvételek

a Belvárosi Moziban.

Előadások ünnep- és vasárnap 3, 5, 7, 9 órákor
hétköznapi 5, 7, 9 órákor.